

I SZANOWNI RODZICE! DRODZY OPIEKUNOWIE!

Na dzisiejszych zajęciach realizowanych w ramach cyklu „Podróż po świecie wartości” rozmawialiśmy o tym, czym jest odwaga. Dzieci zapoznały się z historią swojej rówieśniczki z Nepalu, która opowiedziała im, co dla niej oznacza bycie odważnym na co dzień: przewyżnianie strachu, nieśmiałości, sprzeciwianie się, kiedy widzi się niesprawiedliwość, np. w przypadku zachowań dyskryminacyjnych. Doszliśmy do wniosku, że odwaga to nie tylko odważne czyny, ale i przyznanie się do błędu. Ważnym elementem odwagi jest świadomość kosztów, jakie się poniesie, jeśli się na nią nie zbierze – czyli rozważenie czy poniesienie konsekwencji jest na dłuższą metę lepsze niż trwanie w strachu, czy przewyżnienie obaw i obronienie tego, na czym nam zależy, jest bardziej korzystne niż oddanie tego walkowerem. Rozmawialiśmy o tym, że odwaga pomaga przewyżniać strach, mówić o trudnych tematach, radzić sobie w sytuacjach, gdy coś nam nie wychodzi, daje też siłę, żeby bronić swoich racji i umieć ponosić konsekwencje swoich działań.

Celem zajęć było zwrócenie uwagi uczniów na wartość odwagi.

Po zajęciach uczeń potrafi:

- zdefiniować pojęcie odwagi;
- wyjaśnić, na czym polega wartość odwagi (odwaga jest wewnętrzną siłą, świadomością konsekwencji swoich decyzji i działań, umiejętnością ich przyjmowania);
- wyjaśnić, że odwaga ma różne oblicza, np. polega na przewyżnieniu strachu, by osiągnąć ważny cel, na przyznaniu się do błędu, na obronie własnych racji, wyrażaniu własnego zdania.

Propozycja aktywności w domu

1. Porozmawiaj z dzieckiem o tym, jakie odważne zachowanie zaobserwowało u innych ludzi w telewizji, w autobusie, na ulicy.
2. Zauważaj i doceniaj najdrobniejsze nawet przejawy odwagi cywilnej swojego dziecka.
3. Obejrzyj z dzieckiem album ze zdjęciami i wybierzcie te, które przedstawiają sytuację, w której albo Ty albo Twoje dziecko wykazaliście się odwagą. Porozmawiajcie o tym, jak wtedy się czuliście i jak to wspominać. Może to być np. występ publiczny, gdyż często wymagają one wiele odwagi.
4. Jeśli dziecko przyzna się do błędu, powie Wam, że nie zrobiło czegoś, co było jego zadaniem, docieńcie to, że ma odwagę Wam o tym powiedzieć. Zamiast karać i dawać reprimendę, możecie z nim porozmawiać o tym, w jaki sposób może naprawić swój błąd. Jeśli pomysły wyjdą od dziecka, jest szansa, że weźmie większą odpowiedzialność za swoje postępowanie.